Πυροσβεστ. Ὑπηρ. 25—61
Βλάβαι 25—22
Τμῆμα Ἀσφαλείας 28—80
Ἀμέσου δράσεως 35—59

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ Τουρίστ. Περίπτερον 45—40
Α' Ἀστυνομ. Τμῆμα 28—81
Β' Ἀστυνομικ. Τμῆμα 28—82
Δευτέρα, 8 Φεβρουαρίου 1965 Γ' Ἀστυν. Τμῆμα 28—83
Δ' Ἀστυνομ. Τμῆμα 20—21

Δ. Πουρνάρας

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΤΑ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ἄσματα ὅσο κι' ἂν πρέρχωνται ἀπὸ καλλίφωνους ἐκτελεστάς. Ὅσο κι' ἂν συνοδεύωνται ἀπὸ «γλυκειὲς κιθάρες» ἢ μπουζούκια «δι.πλόχορδα» ὁπωσδήποτε ἐνοχλοῦν.

Τί σοῦ φταίει ὁ χριστιανὸς ποὺ κοιμᾶται, πεὺ ἔχει πέσει νὰ ξεκουραστῆ γιὰ νὰ σηκωθῆ θαμπὰ τὸ πρωῖ νὰ πάη στή... στραβομάρα του καὶ βάλθηκες ἐσὺ ὁ... τροβαδοῦρος νὰ τὸν ξυπνήσης μὲ τὸ ντέρτι σου ποὺ ξεσπάει σὲ τραγουδιστὴ ἐξομολόγηση;

Ἄντε νὰ βρῆς κανένα ἄλλο τρόπο νὰ ἐξομολογηθῆς τὸν πόνο σου!

Τί σοῦ φταίει ὁ ἄρρωστος, ὁ γέρος, ὁ νευρικάς, ὁ παράξενος;

Γι' αὐτὸ ἄλλωστε καὶ ἡ ἐνόχληση αὐτὴ τιμωρεῖται καὶ μάλιστα αὐστηρά. Δικαίως δὲ ἀφοῦ ἡ ἡσυχία τοῦ ἄλλου εἶναι σεβαστὴ καὶ δὲν μπορεῖς νὰ τὴν διαταράσσης ἐσὺ κύριε ἐρωτιάρη, ἔνεκα καϋμῶν ποὺ κὰι ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ οἰονπνεύματος, ἐνδεχομένως, ἔγιναν πιὸ ἔντονοι!

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως ὅταν οἱ κεφᾶτοι νυχτερινοὶ ἐκτελεστὰὶ τραγουδᾶνε ὡραῖα καὶ στρωτὰ δίνεις τόπο στὴν ὀργή. Ἂν ξυπνήσης, κάθεσαι καὶ τοὺς παρακολουθεῖς. Λίγοι ἀκόμη καὶ θὰ βγῆς ἔξω στὸ παραθῦρι σου νὰ τοὺς χειροκροτήσης.

Μπράβο ρὲ παιδιά! Χαλάλι σας!

Δὲν μπορεῖς ὅμως νὰ πῆς τὸ ἴδιο καὶ γιὰ κείνους ποὺ ἀνοίγουν μιὰ στοματάρα καὶ λένε τὴ Καραγιάννενα, ἂς πεῦμε. σὲ ἦχο τοῦ πιὸ ἀσήκωτου βαρειοῦ κι' ἀποσταμένου χασάπικου τῆς ἐποχῆς. Μὲ κάτι ἀγριοφωνάρες ποὺ σοῦ τρυπᾶνε τὸ μυαλό.

Σὲ κἄνουν ἔξω φρενῶν.

Φταῖς λοιπὸν νὰ βγῆς ἔξω μέ... κἄνα γουβὰ νερὸ νὰ τοὺς κάνης «μοῦτσι» τεὺς κρύους;

Ἄντε ρὲ πρῶτα νὰ μάθετε νὰ ἀνοίγετε τὸ στόμα σας καὶ μετὰ νὰ βγῆτε ἔξω στὸ δρόμο γιὰ ἐπίδειξι δημοσία.

Ἐμπρός... «κουτσαβάκια» γιατί, ὅπως σᾶς ταιριάζει, θὰ σᾶς... τσουβαλιάσουνε. Τὸ λιγώτερο.

⁂

ΣΗΜΕΡΑ εἶδα ἕνα φρῦδι ἢ γιὰ νὰ κυριολεκτήσω δυό..φρύδια. Ποὺ ἂν ἦταν δυνατὸν νὰ τὰ δῶ μόνα τους, χωρὶς δηλαδὴ τὸ κατοχό τους, θὰ ἔλεγα ὅτι ἀποτελοῦν δυὸ γερτὲς ἔντονες πινελιὲς ἀπὸ χέρι μονὸ τέρνου ζωγράφου ποὺ μαζὶ μὲ ἄλλες ὅμοιες ἢ διαφορετικὲς, ἴσες, πλάγιες, ὀρθὲς, στραβὲς καὶ ἀνάποδες συνθέτουν ἕνα... σουρεαλιστικὸ πίνακα!

Ὅμως δὲν ἦταν τίποτα ἀπὸ αὐτά. Ἀλλὰ ἁπλούστατα δυὸ φρύδια γυναικεῖα, ψεύτικα ὅμως μὲ τὰ ὁποῖα ἡ κάτοχίς τους μιὰ ὄμορφη κατὰ τὰ ἄλλα καὶ νέα κοπέλλα εἶχε ἀντικαταστήση τὰ πραγματικά!

Ἄχρηστα ἐθεωρήθησαν ἀπὸ τὴν ...ἰδιοκτήτρια τὰ φυσικά. τὰ ξύρισε λοιπὸν καὶ στὴ θέση τους, περίπου, ζωγράφισε μὲ μολυβὶ εἰδικὸ δυὸ πινελιές, ποὺ μοιάζουν σὰν μισοτονισμένη... ὀξεῖα.

Λέγεται δὲ αὐτὸ καλαισθησία. Καθὼς πρέπει ἐμφάνιση. Πρόσδος. Πολιτισμός. Διόρθωση τοῦ Δημιουργοῦ καὶ δὲν... συμμαζεύεται.

Ἀλλὰ γιατὶ κυρά μου χαλᾶς τὸ φρυδάκι σου;

Τί σοῦ κάνει:

Ἐκεῖνος ποὺ τὸ ἔβαλε ἐκεῖ κάτι ἤξαιρε.

Σὲ πείραξε·

Θέλης νὰ ξεθυμώνης;

Βάλτα μὲ τίποτα ἄλλο.

Φάε τά.. νύχια σου!

⁂

ΕΙΔΑ σήμερα ἐπίσης καὶ κάτι ἄλλο ποὺ μοῦ ἔκανε ἐντύπωση. Κάτι ποὺ ἀποκαλύπτει τὸ κατήφορο ποὺ πήραμε. Ἕνα θέαμα, καθημερινὸ σχεδόν. ποὺ ἐν τούτοις δὲν μᾶς κάνη νὰ ἀντιδροῦμε. Οὔτε νὰ παίρνουμε τὰ μέτρα μας. Ἴσως γιατὶ τὸ συνηθίσαμε.

Ἕνας τόσος δὰ νεαρός, βία δεκαπεντάχρονος, ποὺ μόλις φόρεσε «βρακιὰ» τὰ ὁποῖα ἀμφιβάλλω ἂν ἐαίρη καλά — καλὰ νὰ τὰ δέση περνοῦσε στὸ δρομο βιαστικὸς συνωφρυωμένος καὶ σοβαρὸς μὲ μιὰ τσιγάρα, φίλτρο «κίνγκ σάιζ» κρεμασμένη στὰ χείλη του τὰ παιδικὰ ποὺ σοῦ ἔκανε ἐντύπωση.

Εἶχε ἕνα ὕφος ἀφύσικο. Ἔδειχνε ὅτι ἔνοιωθε ἄντρας τὸ παιδί. Καὶ ἐπειδὴ ὡς γνωστὸν κάθε ἄνδρας δύναται τὸ κέφι του νὰ κάνη ἄφοβα καὶ ἀνεξέλεγκτα, αὐτὸς τὸ εἶχε ρίξε στὰ καπνά. Κατὰ τὴν ἴδια ἀναλογία ποὺ ἄλλος τὸ ρίννει στὸ κρασὶ καὶ πίνει δυὸ ποτήρια πάρα πάνω γιὰ νὰ τὰ σπάση ἐν συνεχείᾳ ἢ νὰ τραβήξη νὰ χορέψη κάνα — δύο τσιφτικες, βαρειὲς καὶ ἀσήκωτες... ζεμπεκιές.

Τὸν πρόσεξα καλὰ καθὼς τράβαγε ἀπανωτὲς ρουφιξιὲς καὶ μοῦ ἀνέβηκε τὸ αἷμα στὸ κεφάλι.

Ἔ ρὲ καὶ νὰ τὸν ὥριζα, σκέφτηκα.

Θὲ τόν... ἔθαβα!

Περπάτησα λίγο δίπλα — δίπλα μαζί του καὶ τὸν παρατηροῦσα περίεργα.

Μένρι τὸν ὧμο μὲ πήγαινε.

Οὔτε ἀντελήφθη τὴν παρουσία μου.

Τράβα ρέ τσίφτη μὴ σοῦ σβύση!

Κάποιος λέει νὰ τὸ κόψη καὶ σὺ πασνίζης μιὰ μπουκιὰ ἄνθρωπο νὰ τὸ μάθης;

Θἄρθη ὥρα ποὺ θὰ μετανοιώσης. Ὅταν πήξη τὸ μυαλό. Ὅμως θὰ εἶναι ἀργά.

ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΛΛΑΒΑΙ ΝΕΩΝ ΔΙΣΚΩΝ ΣΕ ΛΑΪΚΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ καὶ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ.

ΦΩΝΟΓΡΑΦΗΣΑΝΑΙ ΠΟΛΟ ΚΙΝΗΤΟΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ ΚΕΝΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΡΑΔΙΟΜΟΣ με 36 ΔΟΣΕΙΣ ΤΡ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ, ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ ΠΙΚ-ΑΠ ΚΑΙ ΧΙΛΙΑ ΑΛΛΑ ΕΙΔΗ

ΑΓΟΡΑΙ ΠΩΛΗΣΕΙΣ καὶ ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ

Φ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 33
ΤΗΛΕΦ. 32—34
ΚΑΤΩΘΙ Β' ΑΣΤΥΝ. ΤΜΗ.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Τοῦ κ. Τ. ΣΟΥΒΑΛΙΩΤΗ

Εἰς τὴν ὕπαιθρον, ἤρχισεν νὰ ἀναπτύσσεται μία ἰδιότυπος τρομοκρατία ὑπὸ κυβερνητικῶν ἐγκαθέτων, εἰς βάρος ὅσων εὑρίσκουν τὴν τόλμην νὰ στηλιτεύσουν τὰς οὐσιώδεις ἐλλείψεις εἰς τὸ ἀγροτικὸν κυβερνητικὸν πρόγραμμα. Λέγουν μεταξὺ τῶν ἄλλων οἱ κομματικοὶ τραμπούκοι: «Ἀφοῦ δὲν σοῦ ἀρέσει ἡ κυβέρνησις εἶσαι ἀντιδραστικός. Μὴ κατηγορεῖς γιατὶ τὸ κόμμα δὲν θὰ σοῦ κάμη τὴν παροιμιώδη ἐξυπηρέτησιν. Ὥστε ἔχεις ἀντιθέσεις μὲ τὴν κυβέρνηση; Θὰ τὰ βρῆς μπροστά σου. Δὲν στέκεσαι καλὰ ἀφοῦ ξέφυγες ἀπὸ τὸ κόμμα». Αὐτὰ καὶ ἄλλα ἀποτελοῦν τὰ ἔργα τοῦ ψυχολογικοῦ των πολέμου. Τὰ καταγγέλλομεν ὡς ἀήθη, τρομοκρατικά, ἀντιδημοκρατικὰ καὶ ἀναχρονιστικά.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΛΑΙ

Αἱ πρῶται βολαὶ ἐναντίον τῆς νέας συνδικαλιστικῆς κινήσεως εἰς τὸν Δῆμον Φαρρῶν, ἤρχισαν ἤδη νὰ ρίπτωνται ὑπὸ τῶν κυβερνώντων. Καὶ τοῦτο διότι προβλέπουν, ὅτι ἡ νέα ὀργάνωσις ἀκομμάτιστος ὡς θὰ εἶναι εἰς πᾶσαν ἐκδήλωσίν της. δὲν θὰ δέχεται ἀπὸ οὐδένα ἀντιαγροτικοὺς ἐπηρεασμούς, γεγονὸς ὅπερ θὰ ἔχη ὡς ἀποτέλεσμα ὅλα τὰ ἀγροτικὰ προβλήματα νὰ προβάλλωνται ἐλευθέρως καὶ θαρραλέως. Ὅσον διὰ τοὺς ἀγρότας, ἀπόφασίς των ἀμετάκλητος εἶναι νὰ ἀκολουθήσουν καὶ αὐτοὶ τὸν συνδικαλιστικὸν δρόμον. Μετὰ καυχασμῶν δὲ ἀκούουν τὰ περὶ «μὴ ὑπάρξεως λόγων διὰ ἀγῶνας κλπ».

«ΡΑΒΕ ΞΗΛΩΝΕ...»

Ὑπὸ τοῦ ἀγρότου κ. Χ. Γιαννακοπούλου, μᾶς κατηγγέλθη, ὅτι ἡ ἐσχάτως ἐπισκευασθεῖσα ὁδὸς Βαλμαντούρας, κατὰ τὰς βροχοπτώσεις παρουσιάζει θέαμα πραγματικοῦ χειμάρρου, ἐκ τῶν ὑδάτων ἅτινα εἰσρέουν ἐντὸς αὐτῆς, ἐλλείψει σοβαρῶν τεχνικῶν ἔργων. Ἐξ αὐτοῦ συνάγεται, ὅτι ὑπῆρξε μία ἁπλῆ κάλυψις τῶν λακκουβῶν καὶ οὐδὲν ἄλλο, διὰ νὰ ἔχη ἐν τῷ μεταξὺ θέσιν καὶ ἡ γνωστὴ παροιμία: «Ράβε ξήλωνε δουλειὰ νὰ μὴ σοῦ λείπη». Δὲν εἶναι σπουδαῖον, ἀργότερον θὰ γίνη ὁπωσδήποτε καὶ νέα ἐπισκευή.

ΝΕΑ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

Πολλοὶ χωρικοὶ τῶν ὁποίων αἱ οἰκίαι ἔχουν ἀνάγκη ἐπισκευῆς, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ζητήσουν στεγαστικὰ δάνεια ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἥτις εἶνεν ἁρμοδίως τεθῆ. Δεδομένου ὅτι ὁ κίνδυνος καταρρεύσεως τῶν οἰκιῶν των ὀσημέραι θὰ καθίσταται μεγαλύτερος, φρονοῦμεν ὅτι θὰ πρέπει νὰ δοθῆ καὶ νέα προθεσμία, ἵνα εὕρουν ἐκ νέου τὴν εὐκαιρία ὑποβολῆς σχετικῶν αἰτήσεων οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ ἀνήσυχοι νωρικοί. οἵτινες δὲν ἔπραξαν τοῦτο κατὰ τὴν πρώτην τοιαύτην.

Τ. ΣΟΥΒΑΛΙΩΤΗΣ

Ἕνα ἵδρυμα ἄξιον ἰδιαιτέρας προσοχῆς

ΠΟΛΥΤΙΜΟΝ ΕΡΓΟΝ ΕΠΙΤΕΛΕΙ Η ΣΧΟΛΗ ΑΠΟΡΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τὸ ἐξαίρετον ἐν δράσει Νυκτερινὸν Δημοτικὸν

Τὸ ἔτος 1896 ἱδρύθη ἐν Πάτραις ἡ Σχολὴ Ἀπόρων Παίδων Πατρῶν. Ἡ ἵδρυσις καὶ τὸ Καταστατικὸν αὐτῆς ἐνεκρίθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1896 Β.Δ)τος. Ἡ πρώτη διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἀπετελέσθη ἀπὸ τοὺς κάτωθι ἐγκρίτους πολίτας τῶν Πατρῶν:

Χ. Δ. Κρητικόν, Γ. Στεφανόπουλον, Ν. Σολιώτην Δ. Ἀνδρικόπουλον — Μπουκαούρην, Λ. Σταυρίδην, Κ. Λουκᾶν, Κ. Ἀνδριανόπουλον, Ι. Χαϊδόπουλον, Κ. Λ. Κανελλόπουλον, Κ. Καρατζᾶν, Κ. Κανελλόπουλον καὶ Γ. Τοπάλην.

Ἡ ἐξαίρετος καὶ πολύτιμος Σχολὴ ἐλειτούργησε κανονικῶς μέχρι τοῦ 1940 — 41 καὶ ἀκολούθως μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ τὸ σχολικὸν ἔτος 1945 —46 μέχρις σήμερον ἀνελλιπῶς καὶ εὐδοκίμως. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ τὼν 64 ἐτῶν ἐφοίτησαν εἰς τὴν Σνολὴν Ἀπόρων Παίδων 12073 μαθηταί.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγραφέντων κατ' ἔτος ἦτο κατὰ μέσον ὅρον ἀπὸ 100 — 181. Μέγας ἀριθμὸς μαθητῶν παρουσίασαν τὰ ἔτη 1947—48 μὲ μαθητὰς 526. Τὸ 1948 —49 μὲ μαθητὰς 450 —καὶ τὸ 1949 — 50 μὲ μαθητὰς 450.

ΠΟΡΟΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς λειτουργίας της ἡ Σχολὴ συνετηρεῖτο ἀπὸ τὰς συνδρομὰς τῶν ἱδρυτῶν της, ὁ δὲ Δῆμος Πατρέων δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 21828)1916 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Πατρῶν Δίευ. Ἀντωνοπούλου παρεχώρησε δωρεὰν κατὰ κατοχὴν καὶ κυριότητα εἰς τὴν Νυκτερινὴν Σχολὴν Ἀπόρων Παίδων Πατρῶν μίαν οἰκίαν μετὰ τοῦ οἰκοπέδου καὶ τοῦ προαυλίου αὐτῆς καὶ τῆς περιοχῆς της κειμένην ἐν τῷ 15ῳ τετραγώνῳ τῆς ἄνω πόλεως Πατρων καὶ μεταξὺ τοῦ ἀρχαίου Ὠδείου — ὁδοῦ Παντοκράτορος καὶ πλατείας Ἁγίου Γεωργίου καὶ οἰκίας.

Τὴν οἰκίαν ταύτην ἡ σχολὴ ἀπόρων παίδων ἐδώρησε εἰς τὸν Δῆμον Πατρέων δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ.7875)1938 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Πατρῶν κ. Ἀλεξ. Α. Παναγοπούλου, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ὁ Δῆμος Πατρέων ἀναλάβη τὴν πατρότητα τῆς σχολῆς ἀναγράφων εἰς τοὺς ἐτησίους προϋπολογισμούς του τὰ ἔξοδα τῆς συντηρήσεως τῆς Σχολῆς. Ἐκτὸς τοῦ ἐσόδου τούτου, πόροι τῆς σχολῆς εἶναι αἱ συνδρομαὶ τῶν μελῶν της καὶ εἰσφοραὶ τῶν φιλανθρώπων.

Παρὰ τὴν ὑποχρέωσιν ὅμως τοῦ Δήμου Πατρέων τὴν ἀπορρέουσαν ἐκ τοῦ ὡς ἀνωτέρου συμβολαίου, ὁ Δῆμος μετὰ πολλῆς δυσκολίας παρεῖχε μερικὴν Οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Σχολῆς.

Πολλάκις τὸ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς ἠναγκάσθη νὰ παρουσιασθῆ ἐνώπιον τῶν ἑκάστοτε Δημάρχων, καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐν συνεδριάσει, ἵνα ὑπομνήσῃ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ Δήμου. Καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς δὲν δύναται ἡ Σχολὴ τῶν Ἀπόρων Παίδων νὰ εἶναι εὐχαριστημένη. Δὲν ἐπέδειξαν ὅλοι ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων τὸ πρέπον ἐνδιαφέρον καὶ διερωτᾶται τις, ἐὰν ὁ Δῆμος Πατρέων ἀποφεύγη ὄχι μόνον τὴν ἐκ τοῦ συμβολαίου ὑποχρέωσίν του ἔναντι τῆς Σχολῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπιτέλεσιν τῆς κοινωνικῆς ἀποστολῆς του, ἣν ἔχει ὡς κοινωνικὸς παράγων ἀποφεύγει, καὶ μάλιστα ὅταν πρόκειται διὰ τὴν Σχολὴν τῶν Ἀπόρων Παίδων, Σχολὴν ἡ ὁποία τόσα ἔχει προσφέρει ἐπὶ 68 συνεχῆ ἔτη εἰς τὰ ἄπορα καὶ ἐργαζόμενα παιδιά. Περὶ αὐτοῦ ἀφευδῆς μάρτυς εἶναι τὰ μαθητολόγια τῆς Σχολῆς, ἀπὸ τὰ ὁποῖα φαίνεται πόσοι ἐκ τῶν ἐμπόρων καὶ βιοτεχνῶν τῆς πόλεώς μας ἔχουν φοιτήσει εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην ὅταν τὸ πρῶτον οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν ἦλθον ἐκ τῶν χωρίων των πρὸς ἐργασίαν.

Μένει τὸ 1955—56 ἡ Σχολὴ Ἀπόρων Παίδων προσέφερε μεγίστας ὑπηρεσίας εἰς τὰ ἄπορα καὶ ἐργαζόμενα παιδιά. Καὶ λέγομεν ἄπορα, ἐπειδὴ πολλὰ φτωχὰ παιδάκια 7, 8, 9 καὶ 10 ἐτῶν παρηκολούθησαν μαθήματα εἰς τὴν Σχολὴν αὐτή, διότι πολλοὶ γονεῖς πιεζόμενοι ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς καὶ στερούμενοι χρημάτων εὕρισκον καταφύγιον διὰ τὰ τέκνα των τὴν Νυκτερινὴν Σχολὴν Ἀπόρων Παίδων.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ὁ Δῆμος ποὺ ἐπέδειξεν εἰς τὸ παρελθόν ἀστοργίαν. Εἶναι καὶ ὡρισμένοι ἄλλοι κοινωνικοὶ παράγοντες, ποὺ δὲν ἐξεδήλωσαν ποτὲ τὸ ἐπιβεβλημένον ἐνδιαφέρον των. Ποῦ εἶναι ὁ Σύλλογος βιομηχάνων; Ποῦ εἶναι οἱ Σύλλογοι ἐμπόρων καὶ ἐπαγγελματιῶν; Γιατὶ ἡ κοινωνία νὰ εἶναι ξένη σὲ ἕνα τέτοιο ἔργο;

Καθημερινῶς κατατίθενται ποσὰ διὰ διαφόρους σκοποὺς ὑπὲρ τῶν Εὐαγῶν Ἱδρυμάτων. Ἀλλὰ μήπως καὶ ἡ Νυκτερινὴ Σχολὴ Ἀπόρων Παίδων δὲν ἔχει γυμνὰ καὶ ξυπόλητα παιδιά; Δὲν ἔχει πεινῶντας καὶ δυστυχισμένους μαθητάς; Καὶ ὀρφανὰ ἄνευ προστάτου; Ἡ Κυβέρνησις μὲ τὴν ἐξαγγελίαν τῆς δωρεὰν παιδείας ἐπιβάλλεται νὰ ἐνισχύση οἰκονομικῶς τὴν Σχολὴν Ἀπόρων Παίδων Πατρῶν. Ὁ κ. Ἀνδρ.Παπανδρέου ὑπεσχέθη προεκλογικῶς εἰς Ἐπιτροπὴν γονέων ποὺ τὸν ἐπεσκέφθη ὅτι, ὄχι μόνον θὰ ἐνισχύση τὴν Σχολὴν Ἀπόρων Παίδων οἰκονομικῶς, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐνεργήση ὅπως προεκταθῆ αὕτη κατὰ τρεῖς ἀκόμη τάξεις εἰς Ἐπαγγελματικὴν Σχολήν.

Τοῦ σημερινοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου προΐσταται ὁ σεβασμ. Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Κωνσταντῖνος, ὁ ὁποῖος παρὰ τὰς ἀσχολίας του. ποὺ εἶναι τοσον πολλαί, δὲν παύει νὰ παρακολουθῆ μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν Σχολήν, μὴ φειδομένος κόπων καὶ θυσιῶν διὰ τὴν εὕρυθμον λειτουργίαν της. Δὲν φθάνει ὅμως αὐτὴ ἡ προσπάθεια. Πρέπει πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ προσφέρουν διὰ τὴν συντήρησί της, καὶ γιὰ τὴν ἐνίσχυσι τῶν τροφίμων της νὰ τὸ πράττουν συνεχῶς. Εἶναι κοινωνικὴ ἀνάγκη καὶ χριστιανικὴ ὑποχρέωσις ἡ ἐνίσχυσις τῶν παιδιῶν ποὺ στεροῦνται καὶ τοῦ ἄρτου ἀκόμη. Ὑπάρχουν μαθηταὶ τῆς Σχολῆς 16 ἐτῶν ποὺ μὲ τὸ πενιχρὸν ἠερομισθίον των ὄχι βοηθοῦν ἁπλῶς ἀλλὰ συντηροῦν ἂν ἡ λέξις εἶναι σωστὴ τὰς οἰκογενείας των. Ἔχει μαθητὰς ἡ Σχολὴ Ἀπόρων Παίδων. εἰκοσγενειάρχας, παιδιὰ μὲ πατέρα ἄρρωστον τὸν ὁποῖον ἀντικαθιστοῦν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς διατροφῆς τῶν οἰκογενεῶν των.

Τὸ σπουδαιότερον ὅμως εἶναι ἡ προθυμία τῶν παιδιῶν αὐτῶν νὰ προσέρχωνται στὸ σχολεῖον μετὰ τὸν κάματον τῆς ἡμέρας διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὰ μαθήματα.

Παιδὰ ποὺ πρέπει νὰ τύχουν τῆς στοργῆς καὶ τῆς ἀγάπης τῆς Πολιτείας τῆς κοινωνίας καὶ ἰδιαιτέρως των προϊσταμένων των, οἱ ὁποῖοι ἔχουν καθῆκον καὶ ὑποχρέωσιν νὰ τοὺς παρέχουν εὐκολίας εἰς στὴν ὥραν τῆς ἀποχωρήσεώς των ἐκ τῆς ἐργασίας των διὰ νὰ μεταβοῦν ἐγκαίρως εἰς τὸ Σχολεῖον των.

Οἱ γονεῖς ἐπίσης ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ παρακολουθοῦν τὰ παιδιά των διὰ τὴν κανονικὴ προσέλευσίν των εἰς τὸ Σχολεῖον, ἐπειδὴ διεπιστώθη, ὅτι μερικὰ παιδιὰ βραδύνουν νὰ προσέλθουν στὸ μάθημα παίζοντα εἰς τὸ δρόμο.

Πρέπει νὰ γνωρίζουν οἱ γονεῖς ὅτι ὑπέχουν εὐθύνας διὰ τὴν μὴ τακτικὴν φοίτησιν εἰς τὰ νυκτερινὰ σχολεῖα τῶν παιδιῶν των. Ὁ Νόμος 3094)54 εἶναι σαφῆς καὶ ἐπιβάλλει κυρώσεις διὰ τῶν κ.κ. Ἐπιθεωρητῶν κατὰ τῶν ἀδιαφορούντων γονέων.

Τέλος εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Σνολὴ Ἀπόρων Παίδων καταβάλλει κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἑλληνοχριστιανικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν μαθητῶν της, προσπαθοῦσα μὲ κάθε μέσον ποὺ διαθέτει πρὸς τοῦτο, καὶ ἰδίᾳ εἰς κάθε ἐθνικὴν ἐκδήλωσιν ἑορτῆς κλπ.

Ὁ αἰσθητικὸς καὶ ὁ Καλλιτέχνης

ΤΑ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

Τῆς δίδος Ἰουλίας Κατσαρδῆ

Εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον μου «ἡ Αἰσθητική ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον» ἀνέφερα καὶ τὸν καλλιτέχνη. Πολὺς κόσμος ἐρωτᾶ: Ὁ Αἰσθητικος εἶναι Καλλιτέχνης; Εἶναι ἀλήθεια ὅτι οἱ Αἰσθητικοὶ ἔχουν μεγάλην σχέσιν μὲ τοὺς Καλλιτέχνας (ζωγράφους, γλύπτας), ἔχουν ὅμως οὐτοι καὶ μερικὰς μεταξὺ των διαφορὰς. Ἀλλ' ἂς ἀναζητήσωμεν τὰ σημεῖα ταὐτότητες καὶ διαφορὰς των διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν ὀρθὴν ἀπάντησιν.

Ἡ ἰδιοσυγκρασία καὶ ἡ ψυχολογικὴ πλευρὰ τῆς προσωπικότητος τοῦ Καλλιτέχνη εὑρίσκεται εἰς στενὴν σύνδεσιν καὶ ἀλληλεξάρτησιν μὲ τὴν κοινωνιολογικοπολιτικὴν πλευραν καὶ τοῦτο διότι ἡ προσωπικότης τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πάντοτε μία ἐνιαία σύνθεσις διαρκὼς ἐξελισσομένη καὶ ὑποκειμένη εἰς τὰς ἐπιδράσεις τοῦ περιβάλλοντος. Τὸ ἐξωτερικὸν περιβάλλον καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ ἐξωτερικαὶ συνθῆκαι ὅπως π.χ., αἱ συνθῆκαι τῆς ζωῆς, αἱ συνθῆκαι τῆς ἐργασίας, τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς, ἡ παράδοσις προκαλοῦν, σὲ ἄλλον λίγο καὶ σὲ ἄλλον πολύ, ψυχικὰς ἐπιδράσεις καὶ ἀντιδράσεις αἱ ὁποῖαι εἶναι διαφορετικαὶ εἰς τὸν κάθε Καλλιτέχνη.

Τὸ περιστατικὸν τὸ ὁποῖον διηγεῖται εἰς τὰ ἀπομνημονεύματά του ὁ Γερμανὸς ζωγράφος Λουδοβίκος Ρίχτερ περὶ τῶν τεσσάρων φίλων ζωγράφων οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὸ ἴδιο σημεῖον τοῦ ὅρους τῶν Σαβίνων, ἀντικρύζοντες τὴν ἰδίαν στιγμήν, τὸ ἴδιο τοπίον ἀπεφάσισαν νὰ τὸ ζωγραφίσουν κατὰ τὸν «ἀντικειμενικώτερον τρόπον» καὶ παρὰ ταῦτα παρουσίασαν τέσσαρας διαφορετικὰς μεταξὺ των εἰκόνας τοῦ τοπίου, ἐπιβεβαιώνει πάντα τὰ ἀνωτέρω.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος ζωγράφος, ζωγραφίζων τὸ ἴδιο τοπίον εἰς τέσσαρα διάφορα στάδια τῆς ζωῆς του. θὰ παρουσιάση τέσσαρας διαφορετικὰς μεταξὺ των εἰκόνας τοῦ τοπίου καὶ τοῦτο διότι ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἀνθρώπου, λόγῳ τῶν ἀνωτέρω ἐπιδράσεων, δὲν μένει ἀμετάβλητος σὲ ὅλα τὰ στάδια τῆς ζωῆς του. Ὁ ζωγράφος, ὅταν ζωγραφίζει, δὲν περιορίζεται εἰς τὸ νὰ ἀπεικονίση παθητικὰ τὴν ἐξωτερικὴν πραγματικότητα. Ἐκπροσωπεῖ καὶ αὐτός, ὅπως κάθε ἄνθρωπος μίαν ὡρισμένην κοινωνικὴν τάξιν. Ἔχει τὴν ἰδιοσυγκρασίαν του, τὴν ψυχολογίαν του, τὰ ἰδανικά του, τὰς θρησκευτικάς καὶ πολιτικὰς ἀντιλήψεις του καὶ γενικῶς τὰ συναισθήματά του.Καὶ ὅταν ζωγραφίζει ἕνων ὡς γνώμονα κυρίως τὴν ψυχολογίαν του, τὴν ἰδιοσυγκρασίαν του καὶ τὰ ἰδανικά του δίδει εἰς τὴν εἰκόνα καὶ τὰ δικά του συναισθήματα, τὴν κοσμοθεωρίαν του. Τὸ ἰσχυρὸν θρησκευτικὸν πάθος, τὸ ὁποῖον δονεῖ τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου Ἕλληνος ζωγράφου Γκρέκο. ἀποτελεῖ τὴν ἔκφρασιν τοῦ φλογεροῦ θρησκευτικοῦ ζήλου, τὸν ὁποῖον τοῦ ἐξῆπτον τὰ κηρύγματα τῶν Ἰησουϊτῶν.

Ὁ πολὺς ἐθνικός ζωγράφος τῆς Ἱσπανίας Γκόγια. ὁ ὁποῖος ζωγράφισε τὰ πορτραῖτα τῆς Ἱσπανικῆς Αὐλῆς καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἐξέφρασε μὲ αὐτὰ ὅλην τὴν περιφρόνησιν καὶ τὸ μῖσος τὸ ὁποῖον ἠσθάνετο ἐναντίον τῶν ἀνωτέρων ὀλεθρίων διὰ τὴν πατρίδα του ἀνθρώπων.

Ὅλα τὰ φαινόμενα αὐτὰ δεικνύουν κάποια διάσπασιτοῦ ἐνιαίου τῆς προσωπικότητος τοῦ Καλλιτέχνη. Περισσότερον ὅμως ἐμφανῆς εἶναι ἡ διάσπασις τοῦ ἐνιαίου τῆς προσωπικότητος εἰς τὸν Αἰσθητικόν. Ὅπως καὶ ὁ Καλλιτέχνης ἔτσι καὶ ὁ Αἰσθητικός, ἀνήκων ὡς ἄνθρωπος εἰς ἕνα κοινωνικὸν στρῶμα, ἔχει καὶ αὐτὸς τὰς περὶ τοῦ καλοῦ κα